

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl

Félévre . . . 2 , 50 , = 5 , - ,

Egész évre . 5 , - , = 10 , - ,

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üz-
etében, Falkenstein Soma dohánytözedéjé-
ben, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és
Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és
KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-utca 76. szám

(Vithen-ház.)

Ide küldendők a lap szellemi részé-
re illető közlemények, valamint az előfi-
zetési díjak, hirdetések, nyiltterek és
reklamációk.Hirdetéseket felvesz és rendkívüli
olcsó áron közöl a kiadóhivatal és
Wesselényi és Gedeon könyvnyomdája

POLITIKAI, TÁRSADALMI KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Sorakozzunk! Tömörüljünk!

Midőn Herman Ottó városunk képviselő-
jévé választott, egész bizalommal nézett pár-
tunk a jövő elébe, azt hittük, hogy pártunk a
függetlenségi párt, győzelme hosszabb ideig fog
tartani.

Ez a bizalom — sajnos — ma már sok
emberben megrendült.

Pártunk — mint az árvaságra, korán árva-
ságra jutott gyermek — elzúllásnak néz elébe,
vezető, összetartás nélkül s a kormány férfiai
egész nyugodtan néznek a jövő elébe, egész
nyugodtan, mondom, mert ma már e részről még
csak küzdelemről sem beszélnek a jövő képviselő-
választásoknál — de biztos győzelemről.

A kormány taktikája valóban sikerült, a
hatalmas ellenzéki párt szétrobbantva, s az a
párt, mely egykor a 48-as idők nagy elveit
hangoztatta, egységesen, összetömörülve mind
feljebb, feljebb lobogtatta zászlóját — ma má-
kicsinyes személyes érdekek szolgálatában apró
pártokra szétszakadva, nem a közös eszméért
él-hal, nem többé az a közjogi ellenzék,
melynek célja volt Magyarország önállósága,
függetlensége, alkut nem ismerve.

Ki teljes igazában van, az elveiből egy
szemernyit sem enged, alkut nem ismer.

Városunk polgárainak többsége független-
ségi, s még is azt látjuk, hogy a független
elem túlsúlyra nem tud vergődni, mint párt,
semmi tevékenységet sem fejt ki.

A mór megtette köteleését, a mór mehet.

A haza teljesen boldog, a kormány mi
kivánni valót sem hágy maga után, Ausztriá-
val, a testvér nemzettel boldog egyetértésben
élünk, nyelvünk, nemzetiségünk megvédeve, elis-
merve; a mezőgazdaság virágzik, ipar, keres-
kedelem magas fokon, állambiztonságunk fő-
lősleggel záródik, csak úgy úszunk a sok jó-
ban, s lássátok ez mind a 67 vivmánya; le-
borúlva adjatok hálát a gondviselésnek, hogy
nektek egy Ausztriát adott.

Igy gondolkozik talán e nemzet, az a
nemzet, melynek nagysága előtt leborult a haza
atyja? — Nem hiszem, nem hiszem hogy a
nemzet, mely oly lángolóan szerette hazáját,
igy gondolkodnék.

Meg él szívünkben a fájdalom, még a
köny se száradt fel teljesen, midőn ott álltunk
a ravatalnál a haza nemtője, Kossuth ravata-
lánál.

Vagy talán azért sirtunk mi is, mert vele
az eszmét temettük el, eltemettük vele önálló-
ságunk és függetlenségünk?

Egy életet szentelt hazájának, meghalt
számkivetésben, reánk hagyva örökségét, a
legszebb örökséget, lángoló hazaszeretetét csak
azért, hogy mi megsiratva, öt idők folyamán
felejtjük el, s a megkezdett munkát félbe
hagyva, romba dűlni lássuk azt, mely pedig
létünk alapja, önállóságunk és függetlenségünk
egyedüli biztos alapja.

S most már teljesen szakítva, újra ál-
modhatunk.

Elzúllva ábrándozhatunk egy boldogabb
jövőről.

*

Tömörüljünk, tartsunk össze, ne engedjük
a zászlót kiragadni kezünkől, a szabadság
zászlaját, hisz azt nem temettük el, az eszme
él, az eszme örök.

Miskolcz város független polgárai, mutas-
suk meg, hogy mi törhetetlenül ragaszkodunk
elveinkhez, mutassuk meg, hogy nem szalma-
láng volt az a lelkesedés, melylyel városunk
képviselőjévé Herman Ottót választottuk; mu-
tassuk meg, hogy ez a lelkesedés nem apadt.
Nem nagy idő választ el bennünket, midőn is-
mét gyakorolhatjuk alkotmányos jogainkat, s
hogy elveink diadalra jussanak, félretéve min-
den személyes, magánérdeket — előttünk
csak egy lebegjen: szeretett hazánk.

Jöjjünk össze, beszéljünk, de tegyünk is,
alakuljon meg végre a függetlenségi párt Mis-

kolczon, legyen ez a párt egységes, nagy s
visszavonás ne legyen tagjai között.

Igy készülve a harcra kettős erővel, a
győzelem a miénk, így leszünk csak tagjainvá
annak a nemzetnek, méltó tagjainvá, mely nem-
zetre mondta Kossuth „leborulok a nemzet
nagysága előtt.“

Vármegyénk anyakönyvvezetői.

A belügyminiszter Borsodvármegye anyakönyv-
vezetőiül a következőket nevezte ki: Megjegyzendő
hogy a kinevezett anyakönyvvezetők neve után zár-
jelben feltüntetett kerület azon szomszéd anyakönyvi
kerület neve, melyre nézve ezen kinevezett anya-
könyvvezető az ottani anyakönyvvezető saját szemé-
lyére s házastársára, gyermekeire vagy szüleiére vo-
natkozó anyakönyvi teendők végzésével van megbiz-
bizva. Ott, a hol az anyakönyvvezetőnek helyettese
nincsen, vagy ha van is, de házasságkötéssel nincsen
megbizva, azon szomszéd anyakönyvi kerület, amely-
nek anyakönyvvezetője saját személyére, házastársára,
gyermekeire, vagy szüleiére vonatkozó anyakönyv-
vezetői teendők végzésével van megbizva, zárjelben
vagy dőlt betűkkel van megjelölve. Az anyakönyv-
vezető helyettesek jelzésére a h betűt használjuk.

A kinevezett anyakönyvvezetők a következők:
1. Miskolcz városában Soltész Nagy Kálmán
polgármester, h. Pallaghy Béla városi 1-ső tanácsnok
és Krizsanovszky József aljegyző.

Miskolczi járásban:

2. A heő-csabaiba Kellner Ignác községi jegyző
(Görömböly-Szirma) (Görömböly); 3. A görömbölyibe
Szabó Gyula községi jegyző (Heő-Csaba) (Heő-
Csaba); 4. A diósgyőribe Kiszely Papp Ferencz
közs. 1-ső jegyző, h. Szűcs József községi 2-od
jegyző (Hámor); 5. A kis-győribe Nagy Sámuel közsé-
égi jegyző (Harsány) (Harsány); 6. A harsányiba
Vörös Lajos községi jegyző (Kis-Győr, Aranyos) (Kis-
Győr); 7. Az aranyosiba Tóth István községi jegyző
(Harsány); 8. Az ónodiba Tischler Gyula községi jegyző
(Sajó-Lád, Nyék, (Nyék)); 9. A s.-kereszturiba Kerekes
György községi jegyző (Szirma-Bessenyo, Bábony)
(Bábony); a szirma-bessenyoibe Tury József kör-
jegyző (Sajó-Keresztur). 11. A bábonyiba Ronga Ká-
roly körjegyző (Sajó-Keresztur) (Sajó-Keresztur); 12.
a sajó-vámosiba Déván Sándor körjegyző (Sajó-
Arnót); 13. a sajó-arnótiba Törös Ferencz körjegyző
(Sajó-Vámos, Felső-Zsolca) (Felső-Zsolca); 14. a

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Rövid nászút.

Félénk kopogtatás hallatszott kívülről.

— Tessék!

Nyurga, negyven év körüli férfi lépett be ud-
varias hajlongások között; kissé kopott piquet-nad-
rág, megfényesedett kabát, vadgalambszin kesztyű
és fénytelen szemek, szóval egy olyan kiérdemesült
férfi, kinek már multja is van, melyben nincs öröm;
a mi mégis feltűnő volt rajta, szörnyen kiállott az
ádámcsutkája.

— Én kisköltői Keölthő Fidé! vagyok, mondá
a szikár úr, két ujját felém nyujtva.

— Örvendek. Tessék helyet foglalni. Mivel
szolgálhatok?

— Uraságod képviselőtét kérném ki egy . . .

— Talán válóper?

— Nem egészen; kegyeskedjék egy kis türe-
lemmel lenni, s azonnal tisztában lesznek a dolog-
gal. Tudja meg uram, én egy szerencsétlen ember
vagyok.

— Ah! az pedig baj.

— Szenvedélyem a nő; életem nagy részét
hölgyek között töltöttem, s már húsz éves korom-

ban nem volt más vágyam, mint megnősülni, de
kegyetlen sorsom nem engedé, pedig . . .

— Pedig valószínűleg nem mindig uraságodon
mult . . .

— Sokat tapasztaltam már uram; tudok elő-
zékeny lenni, tudok táncolni és bókolni, mint ta-
lán igen kevesen, de mindenkéül tudok urat
játszani: Sajnos, daczára e tulajdonságaimnak, nem
lehettem miniszter, (Bizony komám, még tán kisbíró
sem, gondoltam magamba.) S a házasság? Sohasem
sikerült; mert a kit én akartam, az nem akart en-
gem és a ki engem akart.

— Azt nem akarta ön!

— Ön nem, annak nem volt pénze. És itt ven-
dégem nagyot sóhajtott.

E példátlan őszinteség nagyon meghatott. Fe-
szült, figyelemmel lestem minden szavát.

— De térjünk a dologra. Nem szépítke sem-
mit, úgy mondom el, amint tényleg történt. Szeret-
tem egy leányt; tizenhét éves angyal, szép mint
Rafael madonnája és — százezer forint. Nemde, erre
mindenkinek elszorulna a szíve. Szerettem őt és egy
fél év alatt meghódítottam.

S e szavaknál diadalmasan nézett rám, mintha
mondotta volna: Ezt tedd meg!

— A szülők természetesen ellenezték házassá-
gunkat, folytatá, különösen hangsúlyozva a „termé-

szetes“ szót. Minden kérés, könyörgés, fenyegetődzés
kárba vezett. A szükség leleményessé teszi az emb-
ert. Evelin és én elhatároztuk, hogy azt a már nem
szokatlan módott választjuk, hogy elszökünk. Az
idő haladt, szerelmünk mindinkább forró lett, még
végre eljött a döntő pillanat, s Evelinnel zárt koc-
siban repültünk a negyedóránnyira lévő vasuti álló-
másra. Tervünk volt Kolozsvárig meg sem állni.
Éppen csak jegyeket válthattam s sietve tar-
tottunk egy kupé felé. Ah, az utolsóelőtti kupé
éppen nekünk való, mondam, üres egészen,
és Evelinemet könnyü labdaként emeltem belé,
midőn a kalauz ránk kiállott, hogy oda nem
lehet ülni, szálljunk át más kupéba. Ejh, gon-
dolám, egy tizforintos bankjegy s majd elhallgat.
A kalauz „megett“-et kiállott, a gép füttyült, és bol-
dogok voltunk. Mindjárt megbeszéltük, hogy mihelyt
Kolozsvárra érünk, sürgönyözünk a megrémült szü-
lőknek, hogy leány és vő a körülményekhez képest
jól érzik magokat, s áldástukat kérik a szép frigyre.
Óh Fidé! óh Evelin, csók, ölelés, kölcsönös szerelmi
vallomások; elmulik vagy öt perc, és meglepetve
vesszük észre, hogy a vonat csak nem akar elin-
dúlni. Felrántom a kupé ablakát, kinézek és . . . óh uram,
az rettenetes, a mi most következett! A vonat füstje
is alig látszott már, oly messze haladt, s a mi kupé-
pénk le volt kapcsolva, és így persze helyben ma-
radtunk; most már értettem, mért kiabált ránk a

felső zsolcaiba Kun József körjegyző (Sajó-Arnót) (Sajó-Arnót); 15. a sajaládiba Antalóczy körjegyző (Belső-Böcs) (Ónod); 16. a belső-böcsibe Szabó Károly körjegyző (Sajó-Lád); 17. a nyékibe Kecskés József körjegyző (Ónod) (Ónod); 18. a szirmaiba Váradi Sándor körjegyző He-őCsaba; 19. a hámoriba Bukó Sámuel körjegyző (Uj-Huta) (Diós-győr); 20. az uj-hutaiba Letanovszky János körjegyző (Hámor).

A mezőcsáthi járásban:

21. Az ároktőibe Czákó Károly közs. jegyző (Dorogma); (Dorogma) 22. a dorogmaiba Gaszner Károly közs. jegyző (Ároktői Tiszabábolna) (Ároktői); 23. az emődibe Bene Lajos közs. jegyző (Igriczi) (Igriczi); 24. a gelejibe Lukács Endre közs. jegyző (Nagy-Mihály) (Nagy-Mihály); 25. az igriczibe Berecz Károly közs. jegyző (Emőd) (Emőd); 26. a mező-csáthiba Szabó Lajos közs. jegyző, h. Steiner Lajos II-od jegyző (Tisza-Keszi); 27. nagymihályiba Menyhárt Ignác közs. jegyző (Gelej) (Gelej); 28. a tiszabábolnaiba Prokátor János közs. jegyző (Dorogma); 29. a tiszabábolna Kossuth Antal községi jegyző (Tisza-Tarján) (Mező Csáth); 30. a nemesbikkibe Dávidovits Herman (Heő-Papi) (Heő-Papi); 31. a heő-kereszturiba Bodolai Gyula körjegyző (Heő-Papi); 32. a heő-papiba Dóhé Gerzson körjegyző (Nemes-bikk, Heő-Keresztur) (Nemes-Bikk); 33. a nagy-csécseibe Nagy Alajos körjegyző (Szederkény) (Szederkény); 34. a szederkényibe Gajdos György körjegyző (Nagy-Csécs, Tisza-Palkonya), Nagy-csécse);

Az egri járásban:

35. A bogácsiba Halász Antal közs. jegyző (Cserépfalu) (Cserépfalu); 36. a borsod-ivánkaiba Vargha József közs. jegyző (Bogács-Zsércz) (Bogács); 37. a cserépfaluiba Mogyoróssy Imre közs. jegyző. (Borsod-Ivánka); 38. az egerlővőibe Nánassy János közs. jegyző (Sály és Vatta) (Sály); 39. a gesztibe Szőlősy Béla közs. jz. (Szent-István) (Mező-Keresztes); 40. a keresztes-püspökibe Simon Lajos közs. jz. h. Csepreghy Béla II-od jz. (Keresztes-Püspöki); 41. a mező-keresztesibe Szűcs József közs. I. jz. h. Káló Jenő II. jz.; 42. a mező-kövesdibe Morvay János közs. I. jz. (Borsod-Ivánka, Tisza-Valk) (Borsod-Ivánka); 43. a négyesibe Lemberkovits Alajos közs. jz.; 44. a noszvajiba Kovács Lajos közs. jz. (Szomolya) (Zsércz); 45. a novajiba Halmóczky Antal közs. jz. (Ostoros) (Ostoros); 46. az ostorosiba Petrik János közs. jz. (Novaj-Kis-Tálya) (Novaj); 47. a sályiba Kaposy Gyula közs. jz. (Geszt) (Geszt); 48. aszent-istvániba Ujlaky Dezső közs. jz. (Keresztes-Püspöki); 49. a szihalmiba Visnyovszky Lőrincz közs. jz. (Szemere) (Szemere); 50. a szomolyaiba Borza Kálmán közs. jz. (Noszvaj); 51. a tiszavalkiba Sztrányai György közs. jz. (Négyes); 52. a vattaiba Dupcza József közs. jz. (Geszt); 53. a zsérczibe Szűcs Kálmán közs. jz. (Noszvaj) (Cserépfalu); 54. az alsó-ábrányiba Mattanovich Lajos körjegyző (Tardi, Tibold-Daróc) (Tibold-Daróc); 55. a kistályaiba Varga Géza körjegyző (Ostoros); 56. a szemereibe Belányi Lajos körjegyző (Szihalom) (Szihalom); 57. a tardiba Szilvássy János körjegyző (Alsó-Ábrány);

A sajó-szentpéteri járásban:

59. Az apátfalvaiba Kakuk István közs. jz. (Szilvás) (Szilvás); 60. a sajó-szentpéteribe Molnár László közs. jz. (Kápolna, Alacska) (Kápolna); 61. a kápolnaiba Fekete Lajos körjegyző (Sajó-Szent-Péter, Parasznya) (Sajó-Szent-Péter); 62. a parasznyaiba Török István körjegyző (Kápolna); 63. az alacskaiba Kis Miksa körjegyző (Sajó-Szent-Péter); 64. a sajó-kazincziba Pelláthy Béla körjegyző (S-Vadna); 65. a vadnaiba Ficher Gyula körjegyző (Sajó-Kazincz, Bánhorvát) (Sajó-Kazincz); 66. a bánhorvátiba Vinczler

kalauz. Oh, s most jön a java. Mit tegyünk?! Városos idő lévén, a perronon roppant néptömeg várta a Debreczenbe menő vonatot, s ez a nagy tömeg tanuja volt retentő sorsunknak, s apraja — nagyja torkaszakadtából kacagott rajtunk, amint a kupéból kiléptünk. Szemem elhomályosult, nem láttam semmit, csak azt, hogy az Evelin arca a szégyentől a szivárvány minden színében játszik, majd fehér, majd zöld, kék és vörös, s egy roppant nagyságú 100,000 forintos bankót, amint lassanként eltűnt szemem elől, s midőn ez magamhoz térített, Evelin tűnt el. Mint sebzett vad riadtam fel, keresve Evelint, mennyasszonyomat; hol van, hová tűnt el? Szegény, tán világgá szaladt a szégyentől? Oh, neki több esze volt, semhogy sokáig tűnjék a szomorú sorson: haza futott. Amint ezt megtudtam, utána futottam, s kimerülve értem házukhoz. A szülők mindent megtudtak, s mire oda értem. már meg is bocsájtottak Evelinnek. Most rajtam a sor, berontok hozzájuk s képzelje uram. . .

— Ön boldog vőlegény lett!

— Oh, sokkal gyorsabban mentem ki, mint be: kidobtak!

— Ah!

— S most kérem uram, legyen kegyes beadni a keresetet egy fiakker és két XIV zónás első osztályú vasúti jegy erejéig.

Hrebenda Béla.

Ferencz körjz. (Dédes) (Vadna); 67. a dédesibe Fekete Miklós körjz. (Bánhorvát); 68. a Szilvásiba Tury Nagy Sándor körjz. (Apátfalva) (Apátfalva).

Az ózdi járásban:

69. Az arlóiba Vaszilovics Kálmán körjz. (Domaháza, Nádasd) (Nádasd); 70. a csermelyibe Kardos Árpád körjz. (Sáta); 71. a nádasdiba Sikorszky Gyula körjz. (Arló) (Arló); 72. az ózdiba Izsó György körjz. (Várkony) (Várkony); 73. a sajó-németibe Tyll József körjz. (Velezd) (Velezd); 74. a várkonyiba Vaszilovics Ágoston közs. jz. (Ózd, Sáta) (Ózd); 75. a sátaiba Krausz Ferencz körjz. (Csermely) (Várkony).

A szendrői járásban:

76. Az edelényibe Nagy Béla körjz. (Mucsony, Finke, Borsod) (Finke); 77. a mucsonyiba Fazekas József közs. jz. (Disznóhorvát) (Edelény); 78. a sajó-kazaiba ifj. Simon Pál közs. jz. (Vadna Felső-Nyárad) (Felső-Nyárad); 79. a szendrőibe Benőcs Zsigmond közs. jz. (Abod, Szalonna, Szuhogy) (Szalonna); 80. a boldvaiba Török József körjz. (Hangács) (Hangács); 81. a Hangácsiba Szűcs Bertalan körjz. (Boldva, Lak) (Boldva); 82. a finkeibe Leszkay Károly körjz. (Edelény) (Edelény); 83. a borsodiba Nagy Sándor körjz. (Edelény); 84. a lakiba Abossy József körjz. (Hangács); 85. a rakaczaiba Probst Károly körjz. (Abod); 86. az abodiba Kárász Gusztáv körjz. (Rakacza) (Szendrő); 88. a szuhogyiba Lux Soma körjz. (Szendrő); 89. a disznóhorvátiba Liptovszky József körjz. (Mucsony); 90. a felső-nyáradiba Csurgai Árpád körjz. (Sajókaza) (Sajókaza).

H I R E K.

A diákbörze.

Elfogják a fél utcát szélitiben, némelyik diák nyolcz-tíz könyvet is szorongat a hóna alatt, kitágul ez alkalomra a torok. A réz, de még az ezüst pénz is csak úgy cseng a diákzsebekben, a sarki cukros dígó valóságos ostromállapotnak van kitéve a börze idején Fülüketítő. zaj sejteti a közelgővel, hogy mi folyik a diákcsoportosulásban. — Egyik tulleztálja hangban a másikat. A kezek fölemelkednek a magasba egy-egy rongyos Ovidiussal, Liviuussal, Hommerral. Némelyiknek nem igen kedvez a vásár. Elmúl a délelőtt, dél, délután s még alkonyatkor is szorongatja a hóna alatt az algebraikat, a latin órák műveit. Szinte szánakozva nézik a kollegáit. Azt mondják rá a többiek hogy — rá tartós. Ez annyit jelent hogy nem igen enged a megszabott árból a vevőnek. Pedig ravaszul csinálja. Vár, míg kifogy a piac az ő könyveiből s akkor néhány hatossal többet nyer egy-egy könyvön. A legnagyobb része azonban nem sokáig kínálgatja a könyvet. Adja, úgy, ahogy kéri. Az apja vette úgy is! Szép kötésben vastok könyvet vett neki az apja beiratáskor két forintért. Most a börzén tizenöt krajczárjával kel el a könyv. Ki vannak tágulva a szemek, az utca végéről észreveszik a közeledőben a vevőt. Leolvassák az arcáról, hogy mi járban van. Tizen is közrefogják. A szegény apának husz, harmincz ezer felé nyíló könyv zuhog most az orra előtt.

— Egészen új, kérem!

— Ez föl sincs még vágva s felár!

— Mintha most hoztam volna csak a boltból!

— Tiszta mint a napfény!

— Ez is!

— S egyet mégis kiválaszt a vevő a sok közül. Lesz erre ribillió! Ahány diák-emberke csak van, az mind a szerencsés diákkollega felé fordul sápadt arc-czal, elhomályosult szemekkel.

— Kár azért egy krajczárt is adni!

— Rossz kiadás!

— Régi!

— Nem veszi hasznát!

— Ne engedje magát becsapni!

A leszólt nebuló pedig kétségbeesetten erőlködik, hogy meggyőzze a vevőt az ő könyvének jószágáról. Utóvégre is összegabalyodnak s olyan heves kis háborusdi keletkezik hamarosan, hogy a vevő jónak látja ott hagyni az olcsó börzét. Hogy az ócska könyvek elárúsítását Budapestben betiltotta a miniszter, — nem egy elmés élcz pattan ki a diákegyéből. Mikor az egyik egy rongyos, ócska könyvet akar rásózni egy jóképű sváb apára, elképedve kiált arra a másik nebuló:

— Meg ne vegye az Istenért?

A vevő kérdőjel.

— Hát mert kolera van benne!

Ez hat, a nebuló vigyorog s hamarosan elillan haragos kollegája összeszorított öklei elől. Hangos a börze késő alkonyatig. Estefelé már el vannak rekedve a torkok, kimerülten hanyatlanak alá a karok. Összeszámolják a bevételt, mely kitesz némelyiknél két havi czukorpénzt. Elcsöndesedik a piac, de mielőtt elhagyná egyik-másik a börzét, el-el kiáltja még magát:

— Vegyenek latin olvasót, nyelvtant, számtant, fizikát. Van itt minden! A ki ebből tanul, az sohasem bukik meg!

P. A.

— Herman Ottó muzeumi őrsége. Az összes hazai lapok szélitiben-hosszában tárgyalják, hogy Herman Ottót, városunk déli kerületének országgyűlési képviselőjét nem nevezik ki a nemzeti muzeum őrévé; mert a kinevezéshez a vallás- és közoktatásügyi miniszter nem kapta meg a király beleegyezését. A miniszterium köreiben azt hiszik, hogy Herman Ottó kinevezését politikai nyilatkozatai gátolták meg, a melyeket Bécsben úgy magyaráznak (!), hogy a kitűnő tudós a mai államformának nem híve. Mi a magunk részéről legkevésbé sem szomorkodunk s azt hisszük, maga Herman Ottó sem búsul azon, hogy őt a muzeum őrévé ki nem nevezik; sőt minden igaz magyar ember csak örülhet a fölött, hogy a legszabadabb gondolkozásu embert, a radikális politika legbátrabb harcosát nem tesszik skartba, hanem továbbra is érvényesítheti fényes tehetségét hazánk szabadságának és függetlenségének kivívására. Szegény hazánknak igen nagy szüksége van a Herman Ottóhoz hasonló politikusok tényleges működésére; mert a mint a szóban forgó kinevezés története s a magyar miniszterek véleménye tisztán mutatja: Magyarország a dicső (!) 67-es alkotmány alapján oly megalázott helyzetben van Béccsel szemben, hogy szinte szégyelni való. Bátran kimondhatjuk, hogy Magyarországnak Béccsel szemben — nincs akarata! Mi történt most is? Megüresedik egy magas rangú állami hivatal. A ki ezt az állást elfoglalhatja, az egész országban csak egy ember van. Ezt az egy embert az ország és a kormány egyakarattal arra kéri, hogy: foglald el ezt az állást, mert azt a ház érdeke követeli tőled. A derék férfiú ellenzéki érzületét tekintve nem szívesen megy államszolgálatba, de mégis kész meghajolni a „haza érdeke” előtt. Most azt, a mit az ország és a kormány együttesen akar, s a mit már éveken keresztül oly gondnal készítettek elő, egy szempillantás alatt — elrontja, Bécs! Elrontja, mert Bécs előtt mi a „magyar haza érdeke? . . . Nem nevezik ki Herman Ottót, mert azt hiszik Bécsben, hogy a kitűnő tudós nem híve a mai államformának. Ezt nyögik nagy búsán a magyar miniszterek. Hát nem neveléses helyzet ez? . . .

— Püspökválasztás. Zelenka Pál lemondásával megüresedett tiszai ág. evang. püspöki állás betöltése céljából a kerülethez tartozó összes egyházak nagy része a múlt vasárnap már leszavazott, a többi egyházak pedig holnap fognak leszavazni, hogy a szavazatokat a jövő csütörtökön vagyis e hó 12-én Kassán tartandó kerületi gyűlésre elküldhessék. Kétséget nem szenved, hogy az összes egyházak kivétel nélkül Zelenka Pálra adták és adják szavazataikat s a kerület püspöke ismét ő leendő. Ebből az ügyből kifolyólag minden hazafiasan érző ember lelkesedéssel küzdött? . . . Tudni való ugyanis, hogy az őt ág. evang. püspök közül csak a három legidősebbnek van helye a főrendiházban. Hát e tekintetben aggodalomra nincsen ok. Zelenka Pál daczára az új választásnak, legidősebb püspöke marad az ág. evang. egyháznak. Ennek magyarázata a következő: Zelenka Pál ez évi rendes őszi közgyűlésen mondott le. A közgyűlést azonban nem rekesztették be Debreczenben, hanem csak elnapolták s annak több közérdekű tárgy elintézésével folytatása lesz Kassán. Tehát ugyanaz a közgyűlés, melyben a lemondás történt fogja kimondani most már az egyhangu bizalom konstatálása, után, hogy a lemondást nem fogadja el. A püspöki szék, miután a hivatal teendőit időközben is Zelenka Pál vezette, nem üresedett meg s ekként a püspök-változás ténye az államkormányzathoz új főrendiházi tag behívása céljából be sem jelenthető. Annyi bizonyos, hogy ezt a dolgot minden igaz hazafi örömeire így igen jól és ügyesen intézték; el lehetünk azonban arra is készülvén, hogy az erdélyi és szászok, a kiknek püspöke: Müller következett volna a főrendiházi tagságra, nem hagyják az ügyet szó nélkül.

— Óváció báró Vay Bélának. Báró Vay Béla, mint a tiszáninneri ev. ref. egyházkerületnek és a sárospataki főiskolának főgondnoka, e hó 16-án megy hivatalos működésében legelőször Sárospatakra, az ott 17—18-án tartandó kerületi gyűlésre. Ez alkalomból a sárospataki főiskola ifjusága ünnepelesen kívánja fogadni új főgondnokát. A fogadás módzatait a holnap tartandó ifjusági közgyűlésen fogják megállapítani.

Halálozás. Városunk intelligens köreiben nagy megdöbbenést és mély részvételt keltett Kácsor Béla kir. telekkönyvi átalakító hirtelen halála. Néhány nappal ezelőtt még vidám hangulatban látuk őt az egészséges férfit ma már sirhalom domborul kihült tetemei fölött. A finom, előzékeny modoru férfit, a munkás és szorgalmas tisztviselő temetése csütörtökön délután nagy részvét mellett ment végbe. A család által kiadott gyászjelentés a következő: Karacsai Kácsor Mari és Hermin úgy a magok, mint számos rokonok nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik forrón szeretett fivéröknek, illetve jó rokonnak Karacsai Kácsor Béla telekkönyvi mérnöknek f. hó 4-én hajnali 5 órakor, rövid szenvedés után, élte 45. évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi maradványai f. hó 5-én d. u. 5 órakor fogtak Urak-utca 77. számú házból, a róm. kath. anyaszentegyház szertartása szerint a mindszenti róm. kath. sírkertbe örök nyugalomra kísértetni. Az engesztelő szentmise-áldozat f. hó 6-án reggel 8 órakor fog a mindszenti templomban az egek urának bemutatni. Miskolcz, 1895. szeptember 4. Béke lengjen drága porai felett!

A tanév kezdete. A miskolci ev. ref. főgimnáziumban a tanév ünnepélyes megnyitása csütörtökön, e hó 5-én reggel 8 órakor ment végbe. A nagy hallgató teremben összegyülekezett ifjuság ajkain megzendült a „Jövel szent lélek” gyönyörű dallama, mely után Csik Dániel főgimnáziumi vallás tanár mondott szép imát. Azután Szepessy Mátyás tanár olvasta föl az iskolai rendszabályokat. Majd dr. Kovács Gábor igazgató tartott buzdító beszédet az ifjúsághoz. Végül Kun Bertalan püspök a felsőbb hatóság nevében üdvözölte a tanári kart és tanuló ifjúságot, az ég áldását kérve a beállott tanév eredményére. — A miskolci kir. kath. gimnáziumban az előadások szerdán vették kezdetüket. Reggel 8 órakor a minoriták templomában nagy mise volt, amelyen a növendékek jelen voltak. Mise után az ifjuság az iskolába vonult; ottan Polgár György igazgató tartott beszédet a növendékekhez. — Az izraelita fiú- és leányiskolában csütörtökön nagy ünnepélyvel kezdték meg az előadások sorozatát. Az iskola összes növendékei tanítók kíséretében az új imaházba vonultak. Itten előbb Wolfgang kántor az egyházi énekkarral zsolozsmákat zengtek, majd Rosenfeld Mayer főrabbi a szószékről hosszas beszédet intézett a növendékekhez. Ezután az összes növendékek s a jelen volt nagyszámú közönség a „Hymnus”-t énekeltek el. — A m. kir. felsőbb kereskedelmi, polgári fiú- és leányiskolában szintén tegnap kezdődtek meg az előadások. — Az érseki leánynevelőben f. hó 8-án, az ev. ref. felsőbb leánynevelőben pedig f. hó 9-én kezdődnek az előadások.

Póterettség vizsgák. A miskolci ev. ref. főgimnáziumban a múlt iskolai évben megbukott tanulók, a sárospataki és a rimaszombati hasonló sorsú tanulókkal együtt mintegy harminczan, hétfőn vagyis e hó 9-én állanak szóbeli vizsgálatra a rimaszombati prot. főgimnázium előtt. Az egyházi főhatóságot Kun Bertalan püspök megbízása folytán Ruszkay Gyula jánosii ref. lelkész fogja képviselni; a kormány képviselője dr. Csiky Kálmán műgyógyászati tanár. — A miskolci középkereskedelmi iskolában a pótlásbeli érettségi vizsgák, a melyre négyen jelentkeztek, hétfőn vették kezdetüket s kedden be is fejeződtek. A szóbeli vizsgák e hó 4-én kezdődtek.

Huszáraink. A velszi herceg nevét viselő 12-ik számú huszárezred csütörtökön távozott el városunkból, új állomáshelyére Lembergbe. A távozó huszárokhöz Cronenbold Ferdinánd altábornagy, hadosztályparancsnok intézett búcsúbeszédet. — Az eltávozott huszárok helyét tegnap a Szabadkáról ide érkezett 4-ik számú huszárezred foglalta el. Isten vezérelje az eltávozottakat és Isten hozta a körünkbe érkezettek.

A közkórház átalakítását a belügyminiszter megengedte; de abban ugyan nincs köszönet, mert csak azzal a feltétellel engedte meg, ha az átalakítás költségét (mintegy 5—600 forintot) Miskolcz város majd az új kórház felépítése után megtéríti. Miskolcz város képviselőtestülete ebben a tárgyban már régebben kimondta, hogy az átalakítás költségeit soha semmi szín alatt megtéríteni nem hajlandó. És ha jól emlékezünk, a város még azért is ellezte az átalakítást, mert ez által az új kórház építése elődáztnék. A közkórházi bizottság kedden vette tárgyalás alá a belügyminiszter leiratát s miután ismeri Miskolcz város álláspontját, az átalakítás tervétől elállt s az új kórház felépítése iránt teszi meg a sürgető lépéseket. Igen helyesen.

Felfüggesztett járásorvos. Dr. Schröder Gyula sajószentpéteri járásorvost, Dr. Miklós Gyula állásától felfüggesztette, s a járásorvosi teendők vezetésével Dr. Orbán Barna sajószentpéteri gyakorló orvost megbízta. Nevezett orvos lemondását beadta.

Mezőgazdasági bizottság. A mezőgazdasági statisztikai adatok összeírásáról szóló 1895. évi t. cz. végrehajtása tárgyában a földmivelésügyi m. kir. miniszterium elrendelté, hogy a mezőgazdasági statisztikai felvételnél való közreműködésre bizottság alakítsanak. Ezen bizottság tagjaiul a polgármester legközelebb kinevezte: Kaffka Ignác, Polgár Lajos, Dr. Juhász Pál, Butykay József, Dr. Rácz György, Májericsik József, Csorba József, Cseh István, Leövey János, továbbá Pallaghy

Béla első tanácsnok, Szombati László számvevő, Spiesz Jenő városi állatorvost. E bizottság a polgármester elnöke, illetve a megválasztandó társelnök vezetése alatt fog működni.

Az izr. nőegylet elnöksége. tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy az általa f. hó 15-én rendezendő jótékony célú műkedvelői színelőadásra a jegyek Löwy József fia könyvkereskedésében kaphatók.

Felhívás. A Miskolci Vadásztársulat t. tagjai ezennel felhívtnak, miszerint: „Idényjegyeiket” az alapszabályok 17. §. értelmében Katona József pénztárnoknál beváltani sziveskedjenek.

Valódi francia illatszerek 50 perccel olcsóbbak Szabó Béla droguériájában Miskolczon.

Uj telefonbérlek: Fränkel, Schwartz és Társa góztéglagyár, Fränkel, Schwartz és Társa városi iroda, Miskolci nemzeti kaszinó.

Felhívjuk a t. olvasóink figyelmét Máté Péter vívómester mai számunkban foglalt hirdetésére.

KÜLÖNFÉLÉK.

Károlyi Gábor gróf temetése. A függetlenségi eszmének országsszerte meggyászolt halottját szerdán helyezték el utolsó nyugvóhelyére. Oda fektették őt is a többi kurucz Károlyi mellé a kaplonyi sírboltba. Még egyszer elbucsztak tőle azok, a kik szerették, a lelkiatya még egyszer beszentelte — és Gábor gróf koporsóját lebecsajtották az ősi kriptába. Béke poraira! A temetésről a következőket írják: „A függetlenségi és 48-as párt küldöttsége, melyet maga Kossuth Ferenc vezetett, szerdán reggel 6 órakor érkezett Nagy-Károlyba, a hol nagyszámú közönség előtt Bródy Lajos, a függetlenségi és 48-as párt alelnöke üdvözölte az érkezőket szomorú küldetésökben. Báthory pártelnöknel pár órát pihentek a kifáradt utasok aztán kocsikon, utra keltek a kaplonyi sírház felé, a hol Károlyi Gábor gróf ravatala már fel volt állítva. Ámbar a vármegyében csak későn tudták meg, hogy az elhunyt gróftól Kaplonyban temetik, a kápolna 9 órakor már mégis tömve volt a vármegye legelőkelőbb családjai által. Kevéssel tíz óra után Simonsits főispán vezetése alatt a vármegyei tisztikar lépett a ravatalhoz, mely körül megyei huszárok állottak sorfalat. Tizenegy óra lehetett, mikor a család tagjai megérkeztek. A mély gyászba öltözött Károlyi György gróf özvegyét, fia, Károlyi István gróf vezette az utolsó búcsúzásához, mögöttük haladt özvegy gróf Károlyi Gyuláné és gróf Károlyi Tibor. A beszentelést Sargay, ferenc-rendi gardián végezte és féltékenkedő felé levített a koporsót a családi sírboltba, a hová a család tagjai és a függetlenségi és 48-as párt küldöttsége követte Gábor gróftól, hogy utolsó nyugvóhelyén még egyszer elbucszannak tőle. Tizenkét óra körüli volt a szertartásnak és a kaplonyi sírboltban egy üres helyre ismét kevesebb van.

Magyarország az osztrákok szemében. Néhány nap óta a bécsi tanítóegylet körutazást tesz Magyarországon. Utiprogrammjok szavai szerint azért jöttek hozzánk, mert kötelességüknek tartva, szeretett hazájukat megismerni, meglátogatják az ország legnevezetesebb tartományát, Magyarországot és hazájoknak Bécs után legfontosabb városát, Budapestet. Uti marsalljok pedig egy hozzá intézett kérdésre azt a felvilágosítást adta, hogy náluk a földrajz tanítás úgy van beosztva, hogy a negyedik elemiben Ausztriának az egyik felét s az ötödikben a másik felét (Magyarországot) tanítják. Mi pedig elég lovagiasak vagyunk erre azt mondani, hogy hiszen nem rosszakaratból, hanem csak tájékozatlanságból teszik, ha Ausztria másik felének nevezik Magyarországot. De hát az isten szent szerelméért, meddig lesznek még tájékozatlanok?! Hiszen ha igaz is, hogy a svábnak csak negyven éves korában jön meg az esze és ha Kun László óta a mohácsi vész s a mohácsi vész óta Ferenc József meg nem tanulták: hát megtanulhatták volna 1867 óta Magyarország közjogi helyzetét. Végül pedig, ha meg nem tanulták mások, megtanulhatták volna legalább a tanító urak, akiknek mesterségéhez tartozik a tudás. Ezek az urak szombaton délután külön vonaton utaztak a miskolci vasúti állomáson keresztül Kassára, honnan a Passau-oderbergi vasuton haza mentek.

László főherceg †.

Lapunk zártakor értesülünk, hogy László kir. főherceg meghalt.

A mély fájdalomban, mely a legmagyarabb s általunk legjobban szeretett főherceg családját érte, osztózik az egész magyar nemzet.

Felolvasó szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Kots Miklós. Helyettes szerkesztő s lapkiadó: Ruttkay Monyhért.

1884. szám Árverési hirdetményi kivonat.

Az edelényi kir. járásbírósa mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schlinger Ferencz budapesti lakos végrehajthatónak 500 frt tőke és összes jár., továbbá a korábban csatlakozottnak kimondott dr. Gencsi Samu 225 frt tőke s jár., Majer Lipót 685 frt 15 kr. tőke és jár. Filiale der Landwirtschaftlichen Creditbank für Böhmen bej. igloni czég 685 frt tőke és 183 frt tőke és jár. Láng Sámuel miskolci lakos 450 frt tőke és jár. Máhrische Escomptbank 250 frt tőke és jár. erejéig Friedman Gábor miskolci lakos végrehajthatást szenvedett elleni végrehajtási ügyében az edelényi kir. járásbírósa területén levő Meszes község határában fekvő s a meszesi 25. sz. tjkvben A. 7. 20. és A. 11. s. sz. a. foglalt ingatlanokra 480 frt s illetve 827 frt kiküldési árban az árverés ezennel elrendeltetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1895. évi szeptember hó 26. napján délelőtt 9 órakor az edelényi kir. járásbírósa mint tlkvi hatóságnál tartandó árverésen a kiküldési áron alul is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsértékének 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Edelényben, 1895. augusztus hó 14-én.

A kir. jrbírósa mint tlkvi hatóság.

Hekkel,
kir. albiró.

Az első szegedi cs. és kir. szab.

műtrágyagyár

részvénytársaság

ajánlja elismerten leghatásosabb

műtrágya-gyártmányait

u. m. *superphosphátok, Tomassalak, csontlisztek, kénsavas káli, Clor-káli, kénsavas ammoniák, Chilit salétrom,* továbbá a különféle növények által szükségelt tápanyagok szerint vegyített

műtrágya-különlegességeit.

A birtokosok, birtokbérlek és gazdák kényelmére képviselője

Révész Miksa

Miskolczon, Széchenyi-utca 124. sz. a.

Raktárt is tart, ki is készségesen szolgál ez iránt utbaigazítással.

Ugyanezen iroda szállít bármely vasúti állomásra *d.-horváthi, salgó-tarjáni* és *posz-köszönet,* legfinomabb gépolajat és más gazdasági cikkekkel bánya-, illetve gyári áron

1889-iki

SZAMORODNI BOR

eladó.

Üvegbe huzva 1 liter ára 60 kr. (üveg nélkül)

Balogh Istvánné

termelőnő,

Toronyalja-utca 50. sz.

Eladó ház.

Miskolczon, F.-Szirma-utca 2. sz. a. levő Pelikán és Gyukits-féle

kalapgyár-épület,

mely minden nagyobb iparvállalatra, úgyszintén lakásokra igen alkalmas, Budapestre átköltözés miatt szabad kézből eladó.

Ugyanott eladó egy igen jó karban levő

6 lóerejű gőzmotor,

mely jelenleg működésben látható.

Értekezhetni a tulajdonosoknál.

